

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniae, 1611

Modi varij præparandi se ad illud.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

COMMUNIONE. 75

de illo gaudium habere possemus. O res
verè digna, quæ nos semper attonitos
reddat sui cogitatione.

CVR NON OMNES SENTI-
ant suauitatem in hoc Sa-
cramento?

Quod nō sentiatur suauitas in hu-
ius Sacramenti percēptione, fit ex
eo, quòd non magni fiat peccata ve-
nialia scienter admiffa. Proprius enim
huius Sacramenti effectus est, efficere
animam puram & mundam noua con-
solatione & refectione: sed peccata ve-
nialia vehementer obsunt puritati &
nitenti huic, & deuotionē impediunt a-
ctualem, quæ ad huius suauitatis gustatū
est necessaria. Concludi igitur hoc cer-
tò potest peccatis venialibus fieri, vt
dulcedo diuinissimi Sacramenti non
sentiatur. Caueamus ergo illa, vt pestes:
Deum q̄ precemur, vt det nobis illū ani-
mum, vt mori malimus, quàm scienter
committere, vel veniale peccatum.

MODI VARIJ PRÆPARAN-
di se ad sacram Commu-
nionem.

S. Mechthilis consuevit ante Communie-
nem d. cere quinquies, Ave Maria.

E

P

Primò, in mentem reuocabat B. Virginis puritatem, qua filium Dei concepit, & humilitatis eius abyffum, qua traxit illum ad fe de coelo: orando illam, vt obtineret perfectam animæ puritatem.

II. Recordabatur incredibilis gaudij, quo perfundebatur, cum post genitum suum filium agnouit eum simul hominem esse & verum Deum: orando illam, vt bonam & veram Dei cognitionem consequeretur.

III. Quod omni hora parata fuisset ad recipiendam Dei gratiam: orando illam, vt & ipsa cor semper paratum habere possit, ad nouam Dei gratiam recipiendam.

IV. Deuotionis & gratitudinis, qua communicabat, dum versaretur adhuc in terris: orando illam, vt possit semper Deo grata esse, maxime pro huius sacramenti beneficio.

V. Beneuolentiæ magnæ, qua appellando eam filius, simul recepit cum admirabili eius gaudio: orando illam, vt possit obtinere gratiam adeundi sacramentum mensam cum lætitia spirituali. Nam vt illa dicebat, si homo sciret, quantum utilitatem caperet ex sumptione Corporis Christi, præ nimia lætitia animo

COMMVNIONE. 77

mo deficeret. Eadem S. Mechtildis, so-
lebat quoque ante communionem in-
ter cætera diligenter in memoriam
reuocare passionem D. N. & quando
id prætermittebat, putabat se magnum
commisisse errorē: eò quòd Christus in
huius Sacramenti institutione dixisset.
Hoc facite in meam commemorationem. id
est, communicate. Vnde cùm rogasset
Dominum pro illorum verborum in-
telligentia, à Spiritu sancto illi sugge-
stus fuit hic verborum sensus.

Matth. 26.

TRIA COMMEMORANDA
sunt tempore communionis de
Corpore Christi.

PRIMUM est, eternus amor, quo Deus
cùm nondum essemus, nos dilexit, &
omnia necessaria prouidit, & ideò di-
gnatus est creare nos ad imaginem &
similitudinem suam. Qua de causa de-
bitæ sunt illi à nobis agendæ gratiæ.

Alterum est, inæstimabilis amor,
quo filius Dei, cùm in summis delicijs
ageret in gloria Patris, ærumnas nostras
assumere dignatus est, quas ob peccatū
Adami incurrimus, nempe famem, si-
tim, æstum, frigus, fatigationem, pудо-
rem, pœnas, & mortem turpissimam, vt
nos ab omni ærumna liberaremur.

D 3

Ter-

TERTIVM est, amor impersecutabilis, quo nos omni momento prosequitur, & cura benevolentia plena, ac providentia paterna, qua nos gubernat. Sic ut is, qui creator noster, suavissimusque frater est, assistens ante conspectum Patris, tanquam advocatus, procuratorque fidelissimus negotia nostra pertractet. Hæc tria omni momento debent nobis ob oculos esse posita, ut illa aiebat, speciarim autem tunc, cum inter futuri sumus cœlesti conuiuio, quo noster amantissimus redemptor in sui ineffabilis amoris testamento nos donauit, cuius cum multa gratiarum actione semper memoriam recolere debemus. Cognouit quoque instinctu Spiritus sancti S. Mechthildis, quando quis occupat se rerum terrenarum, vel inutilium cogitatione, commaculati imaginem Sanctæ Trinitatis, hoc est, Animæ faciem. similiter, si intellectum conuertat ad curiositatem & sapientiam mundanam, atque item si à voluntate Dei se disiungat, & in rebus caducis se delectet. Quoniam verò, quàm diu anima est in hoc corpore, sæpè contaminat faciem suam rerum terrenarum cogitatione, congruit, ut crebrò oculos conijciat in speculū vultus diuini, & imprimis, quādo

COMMVNIONE. 79

do est communicanda. Et sicut candor vultus rubore suffusus reddit sponsam multò pulchriorem, sic curanda est, vt faciem animæ frequenter per confessionem lauemus, & recordatione passionis Christi etiam tubedine quadã tingamus.

QVID DOMINVS EIDEM IN eadem materia suggesterit.

Q V A N D O vis communicare, (dixit aliã ad eandem Christus) hac intentione me debes recipere: nempe, cū desiderio sumendi me tali amore, quo nullum humanum cor me amavit, & desideravit, & ego suscipiam illū amorem in te, non qualis est in te, sed qualem & quantum ego esse vellē. Alia vice, cū vellet communicare, videbatur Christus D. N. septē aureas litteras, velut septē gemmas illius pectori inscribere, illaq; significationem earū intellexit. Prima gemma indicabat cordis munditiã. Secunda, assiduã memoriam conversationis & vitæ Christi. Tertia profundã humilitatē Christi. Quarta, perseverantiã in bonis operibus. Quinta patientiã in aduersis. Sexta spem. Septima, amorē rerū celestium. His virtutibus, velut septem gemmis ornatus esse debet, qui vult piè communicare.

E 4

DE

80 DE FREQUENT.
DE S. GERTRUDE.

S. Gertrudis cum aliquando Dominū nostrum oraret, vt dignaretur declarare, quemadmodum parare se dignè deberet ad recipiendum Spiritum sanctū, & Christi D.N. corpus, fuit ei responsū, debere eam prius tangere manus ipsius & latus. Latus quidem, considerando cū grati animi significatione, quātus sit diuini cordis amor, quo ab æterno sumus prædestinati in filios & hæredes regni, & quomodo in dies infinitis beneficijs nos licet indignos, & ingratisimos, præueniat. Manus quoque tangi debent, hoc est, magna gratitudine animi recolenda est omnium nostræ redemptionis operum memoria, vt quod triginta tres annos nostræ causa laborauit, maximè autem in passione & morte; Cū autem ex tali memoria incaluerimus, offerre debemus cū multa gratitudine cor nostrum Deo, in illius amoris vnione, de qua dixit Christus. *Sicut misit me Pater, & ego mitto vos*, ad beneplacitum scilicet diuinæ voluntatis; sic vt homo nulla in re desideret, vel velit præstare aliud, quàm beneplacitum Dei comparando se pariter ad facienda & perferenda omnia quæ Dominus mandauerit.

IOAN. 20.

EX

COMMUNIONE. 81

EX IOANNE TAVLERO.

IS refert quēdam optasse instrui à Deo, Quis, quādo, & quomodo dignè possit communicare? fuisseque illi responsum à Domino in hunc modum. Qui non habet quod suum est, & cui placēt omnia à me facta. Expositio horū verborum hæc est. Communicaturo necessaria esse tria. Primū, vt non habeat quod suum est, id est, peccatum mundādo conscientiam per confessionem, Secundo, vt desideret quod suū non est, id est, Deum: non optando, nec desiderando aliud, quā diuinam gratiam. Tertio, vt renunciando omnibus rebus, quę Deo displicent, se suaque omnia diuinę voluntati resignet. Hęc tria; qui haberit, securè potest communicare, etiam si actualem deuotionem non sentiret.

QVID ANTE COMMUNIONEM considerari queat. Ex eodem.

PRIMO considera, quantus, & quis sit, qui est recipiendus. II. Quā ipse sis indignus: vt qui potius dignus sis, vt inferni sis titio, quā vt Dominum ~~maximum~~ maiestatis recipias.

III. Beatus, Virginem peccati expertem

E - 7

tem

Luce. 1.

tem conturbatam fuisse, quando cognouit ex Angelo se fore matrem Dei: & quando S. Ioannes erat baptizaturus Christum, contremuisse.

Matth. 3.

IV. Recipe illum, vt soluas tua debita, quæ debes patri æterno, ob beneficia ab eo accepta, offerendo illi sacram hostiam, ad pugnadū vitiliter cum dæmone, mundo, & carne. Deinde, vt inopiā tuam locupletes Christi opibus, ac deniq; vt ita firmiter te Christo cōiungas, vt nulla creatura amplius te ab eo diuellere possit.

EX EODEM.

ALI rursus, qui non videbatur sibi ad hoc sacramentum rectè dispositus, respondit Dominus. Certò noris, carissimè, quoties à te animus peccandi abest, & confiteris ea; quorum meministi, semper te esse ad communionem satis dispositum. Et subiungit idem Autor. Ego certissimè credo, ita recipere corpus Domini, vtilius esse animæ, quā interesse centū sacris Missæ, vel centū concionibus. Imò, inquit ille, quidā Doctores existimant, eū, qui vel semel sine peccato mortali sumit hoc sanctum Sacramentum, plus gratiæ cōsequi, quàm si ter inuiserit Sanctum sepul-

pul-

COMMUNIONE. 85

pulchrum: nec vnquam quenquam ita communicare, quin gratiam particularem, & singularem gratiæ ac charitatis gradum, quem prius non habebat, consequatur, quantumuis se sentiat aridum & deuotionis expertem. Addit esse tres mirabiles huius Sacramenti effectus. Primus est, quod in se transformet communicatē, vt dicere queat. *Vino ego, iā nō ego, viuit verò in me Christus.* Alter est, Gal. 2. quod semper cōferat augmentū gratiæ & caritatis. Sic, vt si quis nunquam vllā recepisset gratiam, hæc sola, quam etiam semel communicando consequitur, sufficiat ad obtinendam vitam æternā. Quare vel ob hanc vnā causam, nemo permittere deberet se ab huius Sacramenti frequentia arceri. Tertius, omnes tentationes spirituales, carnales & naturales, virtute huius Sacramēti sopiri, temperari, & extirpari, simulq; peccata venialia, & mortalia obliuioni tradita.

EX S. DIONYSIO AREOPAGITÆ.

S. DIONYSIUS ad quatuor capita reuocat hanc præparationem.

PRIMUM est. Benè expurgate conscientiam à peccatis, domumque animi

E 6 ENG-

84 DE FREQUENT

euerrere: eò quòd in vase mundo, & monumento nouo Sanctissimum Domini corpus sit deponendum. Ad hanc rem potest seruire confessio, & recta intentio.

II. Ornare animam virtutibus. Quòd seruit oratio, quæ impetrat, & Fides, quæ credimus, quæ in hoc Sacramento credenda sunt, ac denique Caritas, quæ disponit cor ad ardentissimum amorem Iesu degustandum.

III. Se, à se ipso euacuare (Dominus enim non fert in suo amore riualem) mortificando sensus, & affectus internos cum humilitate, quæ facit nos crucifixos mundo, & mundum nobis.

IV. Excitari ad nouam vitam: Omnia nostra in manus Dei resignando, uiuendo, loquendo, & omnia opera exercendo in ipso.

PRAEPARATIO EX S. BONAVENTURA.

P R I M V M, Colligere animum, excutiendo, & cum lacrymis, si non corporis, saltem mentis, conscientiam lauando.

2. Confiteri & peragere poenitentiam.

3. Colligere denuò animum ad duarum maximè rerum meditationem: magnitudi-

COMMVNIONE. 85

tudinis Dei, & miseræ nostræ.

4. Quàm magnus sit ille Dominus, & quàm tu seruus abiectus.

5. Cogitare, quantus sit Dei in nos amor, qui pro re tam vili, item que cum re tam vili seipsum velit vni re: & in ipsa, & pro ipsa, tam humilia pati.

ALTERA PRAEPARATIO
ex eodem.

I. COGITA quid facturus sis: accepturus scilicet Christum verum Deum & hominem, qui pro te olim pepedit in cruce.

2. Quis id facturus sit, Tu homo, non bestia per peccatum.

3. Cogita, recipere te eum, qui Sanctus Sanctorum est: atque i deo sanctè accedendum & piè, absterfa omni peccatorum rubigine per compunctionem, omni mentis amaritudine, per orationis dulcedinem.

4. Accedendum magna reuerentia tantæ maiestatis. Si enim ante imperatorem homo sanie & tabe fluens consistere non auderet: quomodo consistet corâ Deo homo miser & peccatis infectus? Considera tamen, maiorè esse indignationè Dei, quâ dignitatè nostram: maiorè ipsius benignitatè, quâ nostram miseriam.

E 7 s. Acces

5. Accedendum cum magno amore & desiderio accipiendi hospitio cordis suum Dominum. Caue ergo diligenter, ne accedas cum rædio & torpore. Mirū est, inquit ille, quomodo recipiens homo non liquecat amore, caloreque.

6. Pro se & alijs demissè & cum affectu orandum, maximè petenda venia peccatorum.

7. Longè cohibendus animus ab omni re externa, quantumuis paruula, quæ quoquo modo potest cordi aliquam aspergere maculam. Hæc puritas tū maxime curanda, cum iam ad communicandum accedis.

PRÆPARATIO EX CONCI-
lio Tridentino sessio. 13. cap. 7.

Non absque magna sanctitate & reuerentia (*verba sunt Concilij*) cœleste hoc Sacramentum percipiendum est: præsertim cum illa plena formidinis verba apud Apostolum legamus. *Qui manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit, non diiudicās corpus Domini.* Quare communicare volenti reuocandum est in memoriam eius præceptum. *Probet seipsum homo.* Ecclesiastica autem consuetudo declarat, eam probationem necessariam esse, ut
nullus

nullus sibi conscius mortalis peccati, quantumvis sibi contrit^o videatur, absque præmissa Sacramentali confessione ad sacram Eucharistiã accedere debeat.

Ex his intelligitur solum peccatum mortale, quod cognitum confessione purgatum nõ sit, impedire accessum ad Eucharistiã: Contra cõtritionem & cõfessionem esse vestem nuptialem, qua qui sit exornatus, securè possit accedere. Quod sufficit ad multas conscientiarum anxietates tollendas.

PRÆPARATIO EX CATE-
chismo Romano.

VOCATUR hoc Sacramentum PANIS QUOTIDIANUS, quod vel quotidie sit accipiendum, vel ita sanè viuendum, vt quotidie possimus accipere. *Ad idem.*

Ij qui dicunt rarò accedendũ ad hoc Sacramentũ, audiãt quid dicat Ambrosius: *Si panis quotidianus est, cur sumis post annũ?* Idẽ notat Christũ antequã Apostolis hoc Sacramentum daret, quamuis iã mũdi essent, pedes eorũ lauissẽ, vt declararet omnẽ diligentiã adhibendã esse, ne quid nobis ad summã animi integritatem & innocentiam desit, cùm sacramenta percipientes sumus. **Vi**

Vt enim arca fœderis, qua nihil præstantius Israëliticus populus habuit, cui etiam per illam maxima & innumerabili beneficia Dominus tribuerat, à Philistæis ablata summam illam pestem & calamitatem cum æterno dedecore cōiunctam importauit: sic contraria planè hoc Sacramentum apud dignè atq; indignè communicantes efficit, vt cibi stomacho benè affecto corpus alunt & sustentant: vitiosis humoribus pleno, ægrum efficiunt.

Hinc illud D. Pauli. *Ideo inter vos infirmi multi, & dormiunt multi,* quia scilicet indigni ad hunc cibum accedunt.

Docet deinde idē auctor, primam esse præparationem discernere mensam à mensa: cœlestem hunc panem à communi. Atque hoc fit; cū certò credimus præsens esse verum corpus & Sanguinem, quem in cœlo Angeli adorant: ad cuius nutum cœli contremiscunt & pauent: cuius gloria plenum est cœlum & terra, Hoc nimirū est diiudicare corpus Domini, quod Apostolus admonuit: cuius tamen mysterij magnitudinem venerari potius oportet, quàm eius veritatem curiosius perquirere.

Altera præparatio, inquit, maximè necessaria est, vt vnusquisque à seipso quarat,

quærat, num proximos verè atq; ex animo diligat. Nam si quid apud te aduersus aliquem inueneris odij, deponendū id est, & reconcilianda gratia.

Deinde si cuius peccati mortalis reum te arguit conscientia, expiandum id est confessione.

Præterea cogitandū quòd tanto beneficio simus indigni. Quare illud Centurionis, cuius laudator fuit ipse Dominus, ex animo dicendum est. *Domine non sum dignus.*

Matth. 8.

Exquirendum etiam à nobis ipsis, an illud Petri vsurpare nobis liceat. *Dominus tu sis quia amo te.* Meminisse enim oportet, eum qui sine veste in nuptiali conuiuio Domini accubuerat, sempiternis pœnis addictum fuisse.

Ioan. 22.

Matth. 23.

Neque animi solum, sed etiam corporis præparatione opus est, nam ieiunium debemus accedere, ita vt saltem à dimidia antecedentis diei nocte, vsq; ad illud temporis punctum, quo S. Eucharistiam accipimus, nihil omnino comederimus aut biberimus: & qui matrimonio iuncti sunt, rationem debent ducere tanti Sacramenti.

P R Æ

PRÆPARATIO EX S. THO-
ma & S. Hilario.

S. THOMAS cum S. Hilario, ubi-
que docet nos solo peccato mor-
tali arceri à suscipiendo Eucharistie
Sacramento. Idem habet Conc.
Trident, ut dictum est.

PRÆ-